

Mit Hjertes Banken selv jeg ikke fatter

Sang nr. 5 fra "Emilies hjertebanken"

Tekst: J. L. Heiberg 1791-1860

Melodi: J. Strauss d.æ 1804-49

1.

Mit Hjertes Banken selv jeg ikke fatter;
Nu står det stille,
nu slår det atter.
O hvilken lyst, hvor lys og toner spille,
sig frem at stille
ved festensn pragt!
Har musikkens åndekor
mig forkyndt sit troldomsord,
og mig lyden
drager, drager hen med magt,
og det slag, mit hjerte slår,
lige ned i foden går,
som i hvirvel,
drejes, drejes uforsagt

2.

Mit Hjertes Banken selv jeg ikke fatter;
Nu står det stille,
Nu slår det atter.
O hvilken Lyst, hvor Lys og Toner spille,
Sig frem at stille
Ved Festens Pragt! -
Gid kun Vognen var her snart!
Gid den skød den samme Fart,
Som min Længsel,
fremad, fremad, Glædens Vej!
Jeg kan Andet ej forstå,
End at Kusk og Heste må
Have samme glade,
glade Hast, som jeg.
Mit Hjertes Banken selv jeg ikke fatter;
Nu står det stille,
Nu slår det atter.
O hvilken lyst
(Man hører Rummelen af en Vogn.)
(TALE) Der kommer vognen
(Hun løber hurtigt ud, idet Orchesteret ender Melodien):